

«когато дойдохъ въ Капернаумъ, прѣстѣпихъ при Петра тѣзи които берѣхъ данъ-тъ по двѣ драхмы за храмъ-тъ, и рекохъ: Вашій учитель не плаща ли двѣ-тъ драхмы? Казува *Петръ*; Плаща. И като влѣзе въ къщи прѣдвари го Исусъ та му рече: Какъ мнишь ты, Симоне? Царѣ-тъ на земѣхъ-тъ отъ кои земать данъкъ или биръ: отъ свои-тъ ли сынове или отъ чужденцы-тъ? Казува му *Петръ*: Отъ чужденцы-тъ. Рече му Исусъ: Като е тъй, сынове-тъ сѣхъ свободни. Но за да ты не соблазнимъ, иди на море-то, и хвърли въдицъ, и първъ-тъ рыбъ която ся за-качи, измѣкни ѣхъ, и като растворишь уста-та ѣ, ще намѣришь единъ статиръ; веми го и дай имъ *го* за мене и за тебе.

## ГЛАВА 18.

1 «Въ онова врѣме дойдохъ ученици-тъ при Исуса, и казувахъ: Кой е най-го-2 лѣмъ въ царство небесно? А Исусъ по-выка едно дѣте, та го постави посрѣдъ 3 тѣхъ, И рече: Истинъ ви казувамъ, «ако ся не обърнете, и бѣдете като дѣца-та, 4 нѣма да влѣзете въ царство небесно. И тъй, «който смири себе си като това дѣ-те, той е най-голѣмъ въ царство небесно. 5 И «който приѣме едно таквози дѣте въ мое 6 име, мене приима. «А който соблазни едно-го отъ тѣзи малкы-тъ, които вѣруватъ въ мене, за него по добръ бы было да ся оскати на вратъ-тъ му камыкъ водени-ченъ, и да потыише въ дълбины-тъ на море-то. 7 Горко на свѣтъ-тъ отъ соблазни-тъ; «за-щото неизбѣжно соблазни-тъ ще дойдътъ; «но горко на оногызъ человѣка, чрѣзъ 8 когото соблазнъ-та дохожда. И «ако ти соблазниа рѣка-та ти или нога-та ти, отсѣчи ги, и хвърли *го* отъ себе си; по добръ ти е да влѣзешъ въ животъ-тъ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ рѣцѣ и съ двѣ нозѣ да бѣдешъ хвърленъ въ вѣчный-тъ 9 огнь. И ако ты соблазниа око-то ти, из-вади го и хвърли *го* отъ себе си; по до-бръ ти е съ едно око да влѣзешъ въ животъ-тъ, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пылъ-тъ огненный. 10 Гледайте, да не прѣзрите одного отъ тѣзи малкы-тъ; защото ви казувамъ че «ангели-тъ имъ на небеса вынѣхъ *г*ле-дать лице-то на Отца моего, който е на 11 небеса. Защото «Сынъ человеческий дой-12 де да спасе погынѣло-то. «Какъ ви ся

вижда? ако нѣкой си человѣкъ има сто овцы, и ся изгуби една отъ тѣхъ, не о-ставя ли деветдесеть-тъ и деветъ на горы-тъ, и отхожда да търси изгубенъ-тъ? 13 И ако ся случи да ѣхъ намѣри, иетинъ ви казувамъ че ся радува за нѣхъ повече нежели за деветдесеть-тъ и деветъ не из-14 губены. Така не е по волѣхъ-тъ на Отца вашего, който е на небеса, да погыне е-динъ отъ тѣзи малкы-тъ. 15 «А ако ти съгрѣши братъ ти, иди и обличи го между тебе и него самичкъ; ако ты послуша, «спечалилъ си брата си; 16 Но ако ты не послуша, веми събъ себе си още одного или двома; «за да ся под-твърди всяка дума чрѣзъ уста-та на двома 17 или трима свидѣтели. Ако ли ги не по-слуша, кажи *това* на църквѣхъ-тъ; че ако и църквѣхъ-тъ не послуша, «нека ти бѣде като язычникъ и мытарь.

18 Истинъ ви казувамъ, «каквото вържете на земѣхъ-тъ, вързано ще бѣде на небе-то; и каквото развържете на земѣхъ-тъ, 19 развързано ще бѣде на небе-то. «Пакъ ви казувамъ че двома отъ васъ ако ся съгласятъ на земѣхъ-тъ за всяко нѣщо, което бы да попросятъ, «ще имъ бѣде 20 отъ Отца моего, който е на небеса. Защо-то дѣто ехъ двома или трима събрани въ мое име, тамъ събъ *азъ* посрѣдъ тѣхъ. 21 Тогази пристѣпи *Петръ* при него и рече: Господи, до колко пакти ако ми съгрѣши братъ ми, да му прощавамъ? «до седмъ 22 пакти ли? Казува му Исусъ: Не ти ка-зувамъ до седмъ пакти, «но до седемдесеть 23 пакти по седмъ. За това царство небесно е уподобено на человѣкъ царь, който пои-ска да прѣгледа счетъ събъ слугы-тъ си. 24 И когато начнѣ да прѣсмѣтнува, докара-хъ му единъ дължникъ отъ десеть хи-25 ляды таланта. И понеже нѣмаше да *го* плати, повелъ господарь-тъ му «да про-дадъхъ него и женъ му и дѣца-та му, и всичко що имаше, и *далъ-го* да ся плати. 26 Падихъ прочее слуга-та, кланяише му ся и думаше: Господи! имай търпѣніе къмъ 27 мене, и ще ти платѣхъ всичко. И смилъ ся господарь-тъ на тогози слугъ, пусяхъ го 28 и прошти му заемъ-тъ. Но шомъ излѣзе тойзи слуга, намѣри одного отъ сослужи-тели-тъ си, който му бѣ дълженъ ето пѣ-нязи; улови го та го давише и казуваше: 29 Плати ми това що *ми* си дълженъ. Падихъ прочее сослужитель-тъ му на нозѣ-тъ му, моляше му ся и казуваше: Имай търпѣ-ніе къмъ мене, и всичко ще ти платѣхъ.

с Мр. 9; 33.

а Мр. 9; 33. Лук. 9; 46. 22; 24.

б Мх. 131; 2. Гл. 19; 14. Мр. 10; 14. Лук. 18; 16.

1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2. е Гл. 20; 27. 23; 11.

с Гл. 10; 42. Лук. 9; 48.

д Мр. 9; 42. Лук. 17; 1, 2.

а Лук. 17; 1. 1 Кор. 11; 19.

ж Гл. 26; 24.

з Гл. 5; 39, 30. Мар. 9; 43,

45.

и Мх. 34; 7. Зах. 13; 7. Еер.

1; 14.

і Еса. 1; 14. Лук. 1; 19.

к Лук. 9; 56. 19; 10. Іоан. 3;

17. 12; 47.

л Лук. 15; 4.

м Лев. 19; 17. Лук. 17; 3.

н Ісх. 5; 20. 1 Пет. 3; 1.

о Втор. 17; 6. 19; 15. Іоан.

8; 17. 2 Кор. 13; 1. Евр.

10; 28.

п Рим. 16; 17. 1 Кор. 5; 9.

2 Сож. 3; 6, 14. 2 Іоан. 10.

р Гл. 16; 19. Іоан. 20; 23. 1.

Кор. 5; 4.

с Гл. 5; 24.

м 1 Іоан. 3; 22. 5; 14.

з Лук. 17; 4.

б Гл. 6; 14. Мар. 11; 25. Кор.

3; 13.

ж 4 Мар. 4; 1. Мх. 5; 8.